

Fons referent a Rellinars del Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer del Comte d'Urgell, 187 (08036 - Barcelona)
Alçada: 273

Coordenades:

Latitud: 41.64147
Longitud: 1.89466
UTM Est (X): 407946
UTM Nord (Y): 4610560

Classificació

Número de fitxa 08179 - 379
Àmbit: Patrimoni documental
Tipologia Fons d'imatges
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona
Autoria de la fitxa Jordi Montlló
Data de registre de la fitxa: dv., 31/05/2019 - 02:00

Descripció

El fons del Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona relacionat amb el municipi de Rellinars està format per un conjunt de 69 fotografies en blanc i negre de l'Església Vella de Sant Pere i Sant Fermí, realitzades entre els anys 1956 i 1965. D'aquestes, una vintena corresponen als capitells extrets l'any 1961 que es conserven en el Museu de Terrassa. Els clixés originals d'aquestes fotografies pertanyen al mateix servei.

També hi ha dues carpetes de documentació: C24/E1 i C103/E1/D1-D8. La primera conté la còpia d'una carta sol·licitant informació sobre l'església de Sant Pere, datada el 20 de novembre de 1948.

En la segona carpeta hi ha diferents cartes, factures i albarans datats entre 1965 i 1980 relacionades amb la intervenció de neteja i condicionament de l'edifici. No hi ha memòria ni informes dels treballs realitzats.

Història

El Servei fou creat l'any 1914 per la Diputació de Barcelona presidida per Enric Prat de la Riba, com a conseqüència de la "Memòria sobre la conservació i catalogació de monuments" feta per l'Institut d'Estudis Catalans.

En gairebé cent anys, el Servei ha tingut quatre directors: els arquitectes Jeroni Martorell i Terrats (1915-1951), Camil Pallàs i Arisa (1954-1978), Antoni González Moreno-Navarro (1981-2008) i des de l'any 2008, Joan Closa Pujabet. Entre 1915 i 1929, la seu del Servei era al Palau de la Generalitat. Des del 1929 i durant seixanta anys, va ser a la Casa dels Canonges. Des del 1989, ocupa part de la planta baixa de l'edifici principal de l'antiga fàbrica Batlló, l'Edifici del Rellotge, construït en 1868 pel mestre d'obres Rafael Guastavino.

Té cura, per mitjà d'equips pluridisciplinaris, dels estudis de caràcter històric (recerques arqueològiques, antropològiques, documentals, d'art, constructives, etc.) i de caràcter tècnic (anàlisi gràfica, estudis físico-constructius, etc.) previs a la definició dels objectius de les intervencions. Després, redacta els projectes i duu la direcció dels treballs de restauració. L'SPAL, a petició dels ens locals, realitza també estudis d'inventari del patrimoni arquitectònic.

Bibliografia

GONZÁLEZ MORENO-NAVARRO, Antonio (2006). Conservació preventiva: última etapa. Memòria SPAL 1991-2001. Diputació de Barcelona.

LACUESTA CONTRERAS, Raquel (1998). El servei de catalogació i conservació de monuments de la Diputació de Barcelona. Metodologia, criteris i obra 1915-1981. Vol. III. Tesi doctoral. Universitat de Barcelona. Facultat de Geografia i Història, pàgs.. 1016-1088.

PUIG, Pere (1987). Consolidació i valorització de les restes de l'església de Sant Miquel de Veciana a l'Anoia. Projecte arquitectònic. Inèdit.

<https://www.diba.cat/web/spal/qui-som>

